

DECYZJA WYKONAWCZA KOMISJI (UE, Euratom) 2022/2545**z dnia 19 grudnia 2022 r.****ustanawiająca ramy alokacji kosztów związanych z operacjami zaciągania pożyczek i zarządzania długiem w ramach zróżnicowanej strategii finansowania**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając Traktat ustanawiający Europejską Wspólnotę Energii Atomowej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 ⁽¹⁾, w szczególności jego art. 220a,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2022/2434 ⁽²⁾ wprowadzono do rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 („rozporządzenie finansowe”) zróżnicowaną strategię finansowania jako jednolitą metodę finansowania realizacji operacji zaciągania pożyczek i zarządzania długiem prowadzonych przez Komisję. Po wejściu w życie rozporządzenia (UE, Euratom) 2022/2434 zróżnicowana strategia finansowania ma mieć zastosowanie do programów pomocy finansowej, w przypadku których akty podstawowe wchodzi w życie 9 listopada 2022 r. lub później.
- (2) Komisja powinna dokonać koniecznych ustaleń w zakresie wdrażania zróżnicowanej strategii finansowania. Stosowanie zróżnicowanej strategii finansowania wymaga przyjęcia zbioru zasad pozwalających określić alokację odpowiednich kosztów do odpowiednich programów pomocy finansowej, co powinno zapewnić możliwość obciążenia beneficjenta wszystkimi kosztami poniesionymi przez Unię w związku z pomocą finansową.
- (3) Metodyka alokacji kosztów związanych z wdrażaniem zróżnicowanej strategii finansowania w ramach NextGenerationEU (NGEU) została ustanowiona decyzją wykonawczą Komisji (UE) 2021/1095 ⁽³⁾. Ustalenia te należy rozszerzyć na operacje zaciągania pożyczek i zarządzania długiem prowadzone w ramach zróżnicowanej strategii finansowania zgodnie z art. 220a rozporządzenia finansowego.
- (4) Zobowiązania do spłaty powinny nadal spoczywać na beneficjentach pomocy finansowej, zgodnie z art. 220 ust. 5 lit. e) rozporządzenia finansowego oraz z budżetowymi zasadami należytego zarządzania finansami i równowagi. Wszystkie koszty, jakimi obciąża się beneficjentów, powinny opierać się na jednolitej metodyce alokacji kosztów, która zapewni przejrzystą i proporcjonalną alokację kosztów.
- (5) Metodyka alokacji kosztów powinna pozwolić uniknąć subsydiowania skrośnego kosztów jednej kategorii beneficjentów przez inną. Z jednej strony koszty pożyczek należy w pełni przypisać do beneficjentów tych pożyczek, natomiast, z drugiej strony, koszty wsparcia bezzwrotnego należy przypisać do budżetu UE na podstawie rzeczywistych kosztów poniesionych w celu pozyskania i wypłaty odpowiedniej części wpływów na rzecz poszczególnych beneficjentów. Metodyka ta powinna obejmować wszystkie koszty ponoszone przez Unię w związku z operacjami zaciągania pożyczek i zarządzania długiem, w tym wszystkie koszty administracyjne, oraz powinna zapewniać obliczanie różnych kategorii kosztów w odniesieniu do każdej wypłaty.

⁽¹⁾ Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2022/2434 z dnia 6 grudnia 2022 r. w sprawie zmiany rozporządzenia (UE, Euratom) 2018/1046 w odniesieniu do ustanowienia zróżnicowanej strategii finansowania jako ogólnej metody zaciągania pożyczek (Dz.U. L 319 z 13.12.2022, s. 1).

⁽³⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE) 2021/1095 z dnia 2 lipca 2021 r. ustanawiająca metodykę alokacji kosztów związanych z operacjami zaciągania pożyczek i zarządzania długiem w ramach NextGenerationEU na podstawie decyzji Rady (UE, Euratom) 2020/2053 i operacjami udzielania pożyczek związanymi z pożyczkami udzielanymi zgodnie z art. 15 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2021/241 (Dz.U. L 236 z 5.7.2021, s. 75).

- (6) Aby zapewnić sprawiedliwe i równe traktowanie beneficjentów, Komisja powinna wdrożyć wspólną i ujednoczoną metodykę dotyczącą kosztów, mającą zastosowanie zarówno do wszystkich rodzajów wypłat (tych, w przypadku których spłata dokonywana jest z budżetu Unii, oraz tych, w przypadku których spłaty dokonuje beneficjent), które wiążą się z przypisaniem kosztów do beneficjentów na podstawie części otrzymanych wpływów.
- (7) W ramach metodyki obliczania i alokacji kosztów należy dokonać rozróżnienia między trzema kategoriami kosztów: kosztami finansowania, kosztami zarządzania płynnością i kosztami administracyjnymi. Koszty finansowania wynikają z oprocentowania i innych opłat, jakie Komisja musi ponieść w związku z poszczególnymi instrumentami wyemitowanymi w celu sfinansowania danych wypłat. Koszty zarządzania płynnością to koszty ponoszone w związku z kwotami wyemitowanymi i utrzymywanymi tymczasowo na rachunkach płynności jako rezerwy na poczet przyszłych płatności. Te bieżące ogólne koszty operacyjne są nieodłączną cechą zróżnicowanej strategii finansowania i powinny być sprawiedliwie dzielone między wszystkich beneficjentów. Trzecia kategoria kosztów to koszty administracyjne, które są związane z budową zdolności technicznej i operacyjnej w celu wdrożenia zróżnicowanej strategii finansowania i które powstają wyraźnie w wyniku jej wdrażania.
- (8) Sprawiedliwe i proporcjonalne przypisanie kosztów odbywa się poprzez przypisanie wypłat i powiązanych instrumentów finansowania do przedziałów czasowych (dalej „przedziały czasowe”). Na wcześniejsze wypłaty i powiązane transakcje zaciągania pożyczek przeprowadzone w ramach zróżnicowanej strategii finansowania, które zostały już przypisane do przedziałów czasowych, nie ma wpływu dodanie wypłat w ramach programów pomocy finansowej objętych zakresem art. 220a rozporządzenia finansowego. Od czasu rozpoczęcia takich wypłat pożyczek koszty wszelkich wypłat finansowanych z wykorzystaniem zróżnicowanej strategii finansowania będą obliczane i przypisywane w ten sam sposób. Nadrzędną zaletą tego podejścia jest to, że koszt finansowania jest taki sam w przypadku wszystkich wypłat przypisanych do tego samego przedziału czasowego, co sprawia, że zaciągane pożyczki są dostosowane do potrzeb w zakresie wypłat.
- (9) Należy zapewnić, aby nie miało to wpływu na podział kosztów w przypadku żadnego z programów, do których miałyby zastosowanie metodyka alokacji kosztów. Metodyka alokacji kosztów od chwili jej przyjęcia miałyby zastosowanie do pożyczek zaciąganych w ramach NGEU i pożyczek udzielanych na podstawie rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2463 ⁽⁴⁾, w przypadku których okresy, na jakie zaciągnięto pożyczki i na jakie ich udzielono, a także struktura pożyczek są podobne. W związku z tym możliwe jest ich włączenie do tych samych przedziałów czasowych. W przypadku ustanowienia nowego programu pomocy finansowej o innym czasie trwania i strukturze, który może mieć wpływ na koszty, metodykę tę należy w razie potrzeby poddać przeglądowi.
- (10) Obliczanie kosztu finansowania wynikającego z transakcji zaciągania pożyczek powinno opierać się na kosztach wynikających ze wszystkich operacji zaciągania pożyczek przeprowadzonych w sześciomiesięcznym okresie, na który przypada data wypłaty. Takie przypisywanie kosztów finansowania do przedziałów jest niezbędne do zapewnienia, aby koszt finansowania naliczany w związku z wypłatą był ściśle powiązany ze stopami rynkowymi obowiązującymi w momencie dokonywania wypłaty. Podejście to oznacza, że dokładny koszt finansowania ustala się dopiero po utworzeniu puli finansowania w momencie zamknięcia sześciomiesięcznego przedziału czasowego, chociaż beneficjenci pożyczek będą mieli dostęp do orientacyjnych cen przed ostatecznym rachunkiem kosztów. Opłata ponoszona przez beneficjentów pożyczek lub – w przypadku zewnętrznych dochodów przeznaczonych na określony cel zgodnie z art. 3 ust. 1 rozporządzenia Rady (UE) 2020/2094 ⁽⁵⁾ – z budżetu UE powinna być taka sama. W ten sposób unika się arbitralności lub przypadkowości, które charakteryzują tradycyjną metodę *back-to-back*, w której koszty po stronie konkretnego beneficjenta odpowiadały warunkom, jakie można było uzyskać w danym dniu, w którym zaciągnięto pożyczkę.
- (11) Każdy przedział czasowy powinien być aktywny przez okres sześciu miesięcy, począwszy od 1 stycznia lub 1 lipca. Pierwszy przedział czasowy powinien jednak obejmować okres od 1 czerwca 2021 r. do 31 grudnia 2021 r., o którym mowa w art. 4 decyzji.
- (12) Chociaż koszt finansowania może różnić się między sześciomiesięcznymi przedziałami czasowymi z powodu różnic w warunkach finansowania pozostających poza kontrolą Komisji, Komisja będzie zarządzać operacjami zaciągania pożyczek i zarządzania długiem w taki sposób, aby w możliwie największym stopniu w każdym przedziale czasowym zapewnić podobne profile zapadalności.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2022/2463 z dnia 14 grudnia 2022 r. ustanawiające instrument wsparcia dla Ukrainy na 2023 r. (pomoc makrofinansowa +) (Dz.U. L 322 z 16.12.2022, s. 1).

⁽⁵⁾ Rozporządzenie Rady (UE) 2020/2094 z dnia 14 grudnia 2020 r. ustanawiające Instrument Unii Europejskiej na rzecz Odbudowy w celu wsparcia odbudowy w następstwie kryzysu związanego z COVID-19 (Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 23).

- (13) Strategia finansowania stosowane przez Komisję umożliwi lepsze zarządzanie ryzykiem stopy procentowej i innym ryzykiem finansowym. Podczas gdy stopy procentowe stosowane wobec beneficjentów pożyczek będą stabilne, to w razie potrzeby zastąpienia w puli finansowania instrumentów, które stają się zapadalne, konieczne będzie okresowe ponowne obliczanie stóp z wykorzystaniem rachunku marginalnego. W uzasadnionych przypadkach Komisja będzie rozwijać swoją zdolność w zakresie wykorzystania instrumentów pochodnych, takich jak swapy, by zarządzać ewentualnym pozostałym ryzykiem stopy procentowej i oferować beneficjentom opcje pożyczek o stałej stopie procentowej. Koszty takiego instrumentu o stałej stopie procentowej powinny być ponoszone w całości i wyłącznie przez beneficjenta korzystającego z tej opcji.
- (14) Kwoty wypłat w danym przedziale czasowym powinny być równe kwocie długoterminowych instrumentów finansowania przypisanych do tego przedziału czasowego. W większości przypadków wypłata wpływów będzie miała miejsce w tym samym przedziale czasowym co emisja długoterminowych instrumentów finansowania służących pozyskaniu tych wpływów oraz będzie przypisana do tego samego przedziału czasowego. Nieprzewidziane opóźnienia w dokonywaniu wypłaty mogą jednak prowadzić do sytuacji, w której wpływy z finansowania długoterminowego zostały pozyskane, ale nie mogą zostać wypłacone zgodnie z pierwotnym harmonogramem. W takim przypadku wypłata może zostać opóźniona i nastąpić w kolejnym przedziale czasowym. Jeżeli jednak środki na te konkretne potrzeby w zakresie finansowania zostały już pozyskane i przypisane do poprzedniego przedziału czasowego, nie można ich wykorzystać na inne potrzeby w tym przedziale czasowym. W takich okolicznościach powinno być możliwe przypisanie wypłat do przedziału czasowego, do którego zostały przypisane instrumenty finansowania. Powinna również istnieć możliwość przypisania długoterminowych instrumentów finansowania z kolejnego przedziału czasowego do poprzedniego przedziału czasowego, w przypadku gdy kwota długoterminowych instrumentów finansowania z tego przedziału czasowego nie wystarcza na pokrycie kwoty wypłat.
- (15) Komisja będzie również potrzebowała pewnych zasobów, aby w poprzedzającym przedziale czasowym przewidzieć potrzeby w zakresie wypłat mające pojawić się na początkowym etapie następnego przedziału czasowego. W celu uwzględnienia takich sytuacji i zapewnienia, aby Komisja dysponowała zasobami dostępnymi na korzystnych warunkach na potrzeby dokonywania wypłat w okresie przelomu między przedziałami czasowymi, Komisja powinna mieć możliwość przypisania długoterminowych instrumentów finansowania do kolejnego przedziału czasowego.
- (16) Główną i definiującą cechą zróżnicowanej strategii finansowania jest zdolność do zarządzania płynnością operacji finansowania poprzez dostęp do krótkoterminowych pożyczek i utrzymywanie środków pieniężnych do celów ostrożnościowych. Takie zarządzanie płynnością umożliwi Komisji zaspokojenie wszystkich potrzeb w zakresie płatności i dostosowanie emisji do warunków rynkowych. Zdolność ta powoduje powstanie kosztów pozyskania wpływów poprzez emisję krótkoterminowych papierów wartościowych oraz tymczasowe utrzymywanie części wpływów na rachunku płynnościowym w celu zagwarantowania zdolności do dokonywania wszystkich płatności na żądanie. Operacje zarządzania długiem w ramach zróżnicowanej strategii finansowania umożliwiają lepsze zarządzanie ryzykiem stopy procentowej i innymi rodzajami ryzyka finansowego. Mogą one obejmować wykorzystanie instrumentów pochodnych, takich jak swapy, do zarządzania ryzykiem stopy procentowej i innymi rodzajami ryzyka finansowego związanego z pożyczkami dla beneficjentów, lub zawieranie zabezpieczonych lub niezabezpieczonych transakcji rynku pieniężnego. Koszty poniesione w związku z wykupem lub utrzymywaniem własnych obligacji do celów zarządzania płynnością należy uznać za koszty zarządzania płynnością. W niniejszej decyzji należy ustanowić podstawę obliczania tych kosztów płynności i obciążania nimi na uczciwych i sprawiedliwych zasadach wszystkich odpowiednich beneficjentów wpływów w trakcie danego roku.
- (17) Wyższe potrzeby w zakresie wypłat środków niż wynosi kwota długoterminowych instrumentów finansowania przypisanych do danego przedziału czasowego lub płatności odsetek mogą skutkować deficytem płynności w danym przedziale czasowym. Niższe potrzeby w zakresie wypłat środków niż wynosi kwota długoterminowych instrumentów finansowania przypisanych do danego przedziału czasowego lub spłat otrzymanych w odniesieniu do pozostałych do spłaty wypłat przypisanych do tego przedziału czasowego mogą skutkować nadwyżką płynności. Wyrównanie tych nadwyżek lub deficytów płynności jest nieuniknionym wymogiem wdrażania zróżnicowanej strategii finansowania. Koszty te nie powinny być ponoszone według odpowiednich przedziałów czasowych, tylko powinny być wyodrębnione i zarządzane jako odrębne ogólne koszty zarządzania płynnością. W niniejszej decyzji należy ustanowić mechanizm mający na celu wyodrębnienie kosztów wynikających z deficytów lub nadwyżek płynności, tak aby mogły one zostać wchłonięte w formie kosztów zarządzania płynnością przez szerszy program finansowania. Komisja powinna korzystać z przedziału zarządzania płynnością, aby wyrównać wszelkie dodatnie lub ujemne salda środków pieniężnych w przedziałach czasowych do łącznej kwoty wypłat.
- (18) Wdrożenie zróżnicowanej strategii finansowania wymaga nabycia nowych zdolności niezbędnych do uzyskania jak najkorzystniejszego dostępu do rynków kapitałowych oraz zapewnienia utrzymania tej infrastruktury w sposób ciągły i efektywny. Obejmuje to koszty niezbędne do prowadzenia rachunków płynnościowych, do nabycia zdolności do przeprowadzania aukcji eurobonów i euroobligacji oraz do wdrożenia nowych wewnętrznych zdolności przetwarzania danych. Takie koszty, które wynikają bezpośrednio z realizacji operacji zaciągania pożyczek i wypłacania środków, należy traktować jako koszty ogólne, w których różni się koszty związane z utworzeniem oraz z utrzymaniem infrastruktury zaciągania pożyczek i wypłacania środków. Koszty te należy ująć w kosztach obsługi ogólnych kosztów administracyjnych.

- (19) Koszty obsługi ogólnych kosztów administracyjnych obejmują wszystkie koszty administracyjne poniesione bezpośrednio podczas wdrażania zróżnicowanej strategii finansowania. Koszty te występują albo jako koszty utworzenia, związane z jednorazowymi kosztami budowania określonych zdolności operacyjnych, albo jako koszty stałe, które są nieuniknionymi kosztami dającymi się bezpośrednio przypisać do operacji zaciągania pożyczek i zarządzania długiem w ramach zróżnicowanej strategii finansowania i które występują z biegiem czasu. Podczas gdy koszty stałe stanowią regularne koszty roczne naliczane w związku z wypłatami, które mają miejsce w danym roku, koszty utworzenia powinny być naliczane jako opłaty jednorazowe.
- (20) Koszty związane z utworzeniem i budowaniem zdolności do przeprowadzania tych operacji są ponoszone od 2021 r. i zostały już przypisane do beneficjentów programów wsparcia finansowego w ramach NGEU przy użyciu określonego kosztu ogólnego utworzenia. W związku z tym beneficjenci innych programów pomocy finansowej objętych zakresem art. 220a rozporządzenia finansowego nie powinni ponosić kosztów związanych z tym wcześniejszym budowaniem zdolności, a jedynie przyszłe wydatki związane z utrzymaniem tej infrastruktury. Część kosztów administracyjnych programów pomocy finansowej objętych zakresem art. 220a rozporządzenia finansowego, innych niż NGEU, powinna zatem być ograniczona do kosztów stałych, a programy te powinny być traktowane jak każdy beneficjent zróżnicowanej strategii finansowania.
- (21) Koszty administracyjne ujęte w kosztach obsługi ogólnych kosztów administracyjnych powinny być ograniczone do zamkniętego wykazu kosztów kwalifikowalnych bezpośrednio związanych ze zróżnicowaną strategią finansowania. W następstwie porozumień osiągniętych w kontekście budżetu rocznego na 2023 r. do wykazu kwalifikowalnych wydatków administracyjnych dodaje się opłaty umowne za rekrutację konsultantów zewnętrznych. O rozszerzeniu wykazu kwalifikowalnych wydatków administracyjnych powiadomiono władze państw członkowskich przed przyjęciem niniejszej decyzji. Zagregowane koszty obsługi ogólnych kosztów administracyjnych stanowią bardzo ograniczoną część zagregowanych kosztów związanych z operacjami w ramach zróżnicowanej strategii finansowania.
- (22) Proces fakturowania *ex post* opracowano w taki sposób, aby zapewnić odzyskiwanie kosztów w kolejnym roku i do momentu, w operacje zaciągania pożyczek oraz operacje zarządzania długiem i płatnościami przeprowadzane w ramach zróżnicowanej strategii finansowania nie będą już generować kosztów.
- (23) W drodze wyjątku w przypadku pożyczek w ramach pomocy finansowej dla Ukrainy udzielonych na podstawie rozporządzenia (UE) 2022/2463, Unia może ponosić koszty odsetek i koszty administracyjne związane z zaciąganiem i udzielaniem pożyczek zgodnie z art. 17 rozporządzenia (UE) 2022/2463. Niezbędne zasoby zostałyby zapewnione z wkładów państw członkowskich zgodnie z art. 5 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2022/2463. Fakturowanie tych kosztów powinno być zatem dostosowane do fakturowania kosztów w odniesieniu do wypłat stanowiących zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2020/2094, a faktury powinny być grupowane według kwartału danego roku.
- (24) Komisja powinna wydać notę potwierdzającą w odniesieniu do każdej wypłaty, w tym bezzwrotnego wsparcia w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. a) i c) rozporządzenia (UE) 2020/2094, wsparcia podlegającego zwrotowi na rzecz państw członkowskich w rozumieniu art. 2 ust. 2 lit. b) rozporządzenia (UE) 2020/2094 oraz pożyczek dla państwa członkowskiego lub państwa trzeciego w ramach programów pomocy finansowej objętych zakresem art. 220a rozporządzenia finansowego.
- (25) Pożyczki udzielane w ramach zróżnicowanej strategii finansowania mają być realizowane na standardowych warunkach finansowych (termin zapadalności i profil spłaty) w odniesieniu do każdej wypłaty. W przypadku bezzwrotnego wsparcia nota potwierdzająca powinna być głównym elementem określającym te warunki finansowe na potrzeby budżetu UE. Nota potwierdzająca służy określeniu wniosku o zwrot kosztów na podstawie zawartych w niej warunków finansowych. Warunki te powinny obejmować datę wypłaty, kwotę wsparcia finansowego oraz datę płatności kosztów finansowania oraz termin zapadalności. Nota potwierdzająca stanowi niezbędną podstawę, na której UE opiera planowanie budżetowe, obieg środków finansowych i rozliczanie bezzwrotnego wsparcia.
- (26) Odpowiednie odniesienia w umowach pożyczki będą zawierać wyjaśnienie, że koszty wypłat oblicza się poprzez zastosowanie metodyki określonej w niniejszej decyzji.
- (27) Niniejsza decyzja powinna mieć zastosowanie do wszystkich transakcji zaciągania pożyczek i wypłat w ramach programu NGEU, w tym tych, które miały miejsce przed jej wejściem w życie,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

ROZDZIAŁ 1

PRZEDMIOT, DEFINICJE I ZASADY OGÓLNE

Artykuł 1

Przedmiot, zakres i nadrzędna zasada

1. W niniejszej decyzji ustanawia się jedną i ujednoliczoną metodykę alokacji kosztów poniesionych w wyniku operacji zaciągania pożyczek i zarządzania długiem prowadzonych w ramach programów pomocy finansowej objętych zakresem art. 220a rozporządzenia finansowego oraz bezzwrotnego wsparcia na podstawie art. 5 ust. 1 decyzji Rady (UE, Euratom) 2020/2053 ⁽⁶⁾ („programy CAM”).
2. Metodyka alokacji kosztów jest stosowana zgodnie z zasadami sprawiedliwości i równego traktowania, przy jednoczesnym zapewnieniu rozdziału kosztów na podstawie względnego udziału otrzymanego wsparcia.

Artykuł 2

Definicje

Do celów niniejszej decyzji stosuje się następujące definicje:

- 1) „beneficjent” oznacza państwo członkowskie lub państwo trzecie będące stroną umowy pożyczki w ramach programu CAM, lub – w przypadku bezzwrotnego wsparcia na podstawie art. 5 ust. 1 decyzji (UE, Euratom) 2020/2053 – budżet Unii;
- 2) „wypłata” oznacza przeniesienie wpływów uzyskanych w wyniku operacji zaciągania pożyczek i zarządzania długiem w celu sfinansowania zwrotnego lub bezzwrotnego wsparcia na rzecz beneficjenta;
- 3) „instrumenty finansowania” oznaczają obligacje, weksle, papiery komercyjne, obligacje UE lub wszelkie inne odpowiednie transakcje finansowe krótko- lub długoterminowe w ramach zróżnicowanej strategii finansowania;
- 4) „okres odsetkowy” oznacza okres dwunastu (12) miesięcy lub każdy inny okres, który może zostać określony w nocie potwierdzającej, rozpoczynający się od daty wypłaty lub poprzedniej daty płatności odsetek;
- 5) „zarządzanie płynnością” oznacza zarządzanie przepływami pieniężnymi związanymi z instrumentami finansowania i wypłatami;
- 6) „umowa pożyczki” oznacza umowę między Komisją a beneficjentem w ramach programu CAM;
- 7) „operacje zaciągania pożyczek” oznaczają operacje, o których mowa w art. 2 ust. 1 decyzji wykonawczej Komisji (UE, Euratom) 2022/2544 ⁽⁷⁾;
- 8) „operacje zarządzania długiem” oznaczają operacje, o których mowa w art. 2 ust. 2 decyzji wykonawczej (UE, Euratom) 2022/2544;
- 9) „finansowanie krótkoterminowe” oznacza finansowanie, o którym mowa w art. 2 ust. 11 decyzji wykonawczej (UE, Euratom) 2022/2544;
- 10) „finansowanie długoterminowe” oznacza finansowanie, o którym mowa w art. 2 ust. 10 decyzji wykonawczej (UE, Euratom) 2022/2544.

⁽⁶⁾ Decyzja Rady (UE, Euratom) 2020/2053 z dnia 14 grudnia 2020 r w sprawie systemu zasobów własnych Unii Europejskiej oraz uchylająca decyzję 2014/335/UE, Euratom (Dz.U. L 424 z 15.12.2020, s. 1).

⁽⁷⁾ Decyzja wykonawcza Komisji (UE, Euratom) 2022/2544 z dnia 19 grudnia 2022 r. ustanawiająca ustalenia dotyczące zarządzania unijnymi operacjami zaciągania pożyczek i zarządzania długiem w ramach zróżnicowanej strategii finansowania oraz powiązаныmi operacjami udzielania pożyczek, a także realizacji tych operacji (zob. s. 109 niniejszego Dziennika Urzędowego).

*Artykuł 3***Rodzaje kosztów**

Ustanawia się następujące kategorie kosztów:

- a) koszt finansowania;
- b) koszt zarządzania płynnością;
- c) koszt obsługi ogólnych kosztów administracyjnych.

ROZDZIAŁ 2

KOSZT FINANSOWANIA I KOSZTY ZARZĄDZANIA PŁYNNOCIĄ

SEKCJA 1

Przedziały*Artykuł 4***Przedziały czasowe**

1. Przedział czasowy jest aktywny przez okres sześciu miesięcy, począwszy od 1 stycznia lub 1 lipca. Pierwszy przedział czasowy obejmuje jednak okres od 1 czerwca 2021 r. do 31 grudnia 2021 r.

2. Na przedział czasowy składają się wypłaty dokonane w jego aktywnym okresie oraz związane z nimi instrumenty finansowania przypisane do tego przedziału. Wszelkie wypłaty przypisuje się do przedziału czasowego aktywnego w dniu dokonania danej wypłaty.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego, w przypadku gdy kwota wpływów z długoterminowych instrumentów finansowania przypisanych do poprzedniego przedziału czasowego przekracza kwotę wypłat przypisanych do tego przedziału zgodnie z akapitem pierwszym, wypłaty w dalszym ciągu przypisuje się do tego przedziału czasowego do czasu, aż kwota wypłat osiągnie kwotę wpływów z przypisanych do niego długoterminowych instrumentów finansowania.

Wypłata pozostaje przypisana do przedziału czasowego w odniesieniu do wszelkich pozostałych kwot należnych, które pozostają do spłaty.

3. Bez uszczerbku dla art. 6 ust. 2 wpływy z długoterminowych instrumentów finansowania przypisuje się do przedziału czasowego.

4. Długoterminowe instrumenty finansowania inne niż te, o których mowa w ust. 5, przypisuje się do przedziału czasowego aktywnego w chwili zakończenia operacji zaciągania pożyczek, która generuje te instrumenty.

Na zasadzie odstępstwa od akapitu pierwszego:

- a) instrumenty finansowania pozyskane w celu sfinansowania wypłaty w następnym przedziale czasowym można przypisać do tego przedziału czasowego;
  - b) w przypadku gdy kwota wypłat na koniec aktywnego przedziału czasowego przekracza kwotę wpływów z długoterminowych instrumentów finansowania, długoterminowe instrumenty finansowania wygenerowane w wyniku operacji zaciągania pożyczek po zakończeniu aktywnego okresu przedziału czasowego przypisuje się do tego przedziału czasowego do czasu, aż kwota wpływów z długoterminowych instrumentów finansowania osiągnie kwotę wypłat tego przedziału czasowego.
5. Długoterminowe instrumenty finansowania zastępujące długoterminowe instrumenty finansowania, które stają się zapadalne, przypisuje się do tego samego przedziału czasowego. Art. 6 stosuje się w przypadku niedopasowania między terminem zapadalności instrumentu długoterminowego, który staje się zapadalny, a datą zaciągnięcia pożyczki w ramach instrumentu długoterminowego zastępującego ten instrument.

Artykuł 5

Przedział zarządzania płynnością

1. Przedział zarządzania płynnością pozostaje aktywny do chwili całkowitej spłaty pożyczek zaciągniętych w wyniku operacji zaciągania pożyczek zatwierdzonych w ramach programów CAM.
2. Krótkoterminowe instrumenty finansowania, operacje zarządzania długiem i wynikające z nich koszty przypisuje się do przedziału zarządzania płynnością.

Artykuł 6

Wyrównanie sald płynności

1. Poziom posiadanych zasobów płynności w przedziale czasowym oblicza się codziennie jako różnicę między wpływami a wypływami, jak określono w kroku 3 pkt 1 załącznika.
2. Każdą kwotę dodatnią, o której mowa w ust. 1 („nadwyżka płynności”), przypisuje się codziennie z przedziału czasowego do przedziału zarządzania płynnością, jak określono w kroku 4 pkt 1 załącznika, po koszcie finansowania odpowiedniego przedziału czasowego w danym dniu.
3. Każdą kwotę odpowiadającą kwocie ujemnej, o której mowa w ust. 1 („deficyt płynności”), przypisuje się codziennie z przedziału zarządzania płynnością do przedziału czasowego, jak określono w kroku 6 pkt 1 załącznika, po koszcie finansowania odpowiedniego przedziału czasowego w danym dniu.

SEKCJA 2

Obliczenie kosztów finansowania i kosztów zarządzania płynnością

Artykuł 7

Obliczanie kosztu finansowania przedziału czasowego

1. Koszty finansowania oblicza się codziennie.
2. Koszt finansowania instrumentu finansowania obejmujeienne odsetki w odniesieniu do każdego instrumentu finansowania oraz potencjalne agio/disagio w oparciu o całkowitą cenę emisyjną.
3. Dzienny koszt finansowania przedziału czasowego obejmuje dzienny koszt finansowania instrumentów finansowania przypisanych do przedziału czasowego po wynikach zastosowania art. 6 ust. 2 i 3.

Artykuł 8

Obliczanie kosztu zarządzania płynnością

1. Koszt zarządzania płynnością stanowi sumę kosztów utrzymywania aktywów w portfelu inwestycyjnym w ramach przedziału zarządzania płynnością, jak określono w pkt 2 załącznika.
2. Koszt utrzymywania aktywów w portfelu inwestycyjnym stanowi różnicę między odsetkami narosłymi w ramach odpowiednich instrumentów finansowania w przedziale zarządzania płynnością, kosztami i zwrotami wynikającymi z wyrównania wszelkich nadwyżek płynności lub deficytów płynności, o których mowa w art. 6 ust. 2 i 3, a zwrotem z inwestycji wygenerowanym w wyniku ich utrzymywania.
3. Koszty zarządzania płynnością oblicza się codziennie.

*Artykuł 9***Alokacja kosztów zarządzania płynnością**

1. Koszty zarządzania płynnością oblicza się jako sumę dziennych kosztów zarządzania płynnością w ciągu jednego kwartału. Koszty te przypisuje się do każdej wypłaty proporcjonalnie do względnego udziału wypłaty w łącznych pozostałych do spłaty kwotach wypłat na koniec kwartału.
2. Koszt zarządzania płynnością oblicza się na podstawie metodyki i kroków określonych w pkt 2 załącznika.

*Artykuł 10***Przypisanie kosztu finansowania do wypłaty**

1. Wypłaty w ramach tego samego przedziału czasowego obciążane są takim samym średnim dziennym kosztem finansowania do czasu ich spłaty.
2. W przypadku każdej pozostałej do spłaty wypłaty dzienny koszt finansowania oblicza się, mnożąc całkowity koszt finansowania przedziału po zastosowaniu art. 6 ust. 2 i 3 przez kwotę wypłaty podzieloną przez łączne pozostałe do spłaty kwoty wypłat w przedziale czasowym, do którego przypisana jest wypłata.

ROZDZIAŁ 3

KOSZT OBSŁUGI OGÓLNYCH KOSZTÓW ADMINISTRACYJNYCH*Artykuł 11***Koszt obsługi ogólnych kosztów administracyjnych**

Koszt obsługi ogólnych kosztów administracyjnych obejmuje stałe koszty administracyjne dla beneficjentów i koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF. Oblicza się je zgodnie z pkt 3 załącznika.

*Artykuł 12***Stale koszty administracyjne**

1. Stałe koszty administracyjne obejmują wszelkie koszty poniesione przez Komisję w związku z wykonywaniem operacji zaciągania pożyczek i zarządzania długiem; składają się na nie następujące rodzaje kosztów: opłaty prawne, takie jak opłaty za opinie prawne, koszty stałe związane z prowadzeniem rachunku, koszty audytu zewnętrznego, opłaty za utrzymanie platformy aukcyjnej, opłaty agencji ratingowych, opłaty za notowanie na giełdzie, podatki, opłaty za rejestrację, publikację i dokonywanie rozliczeń, opłaty za technologie informacyjne, wydatki związane z badaniami rynku oraz wynagrodzenie agentów kontraktowych związane z wdrażaniem zróżnicowanej strategii finansowania.
2. O ile koszty takie są typowe dla operacji zaciągania pożyczek realizowanych na potrzeby innych programów pomocy finansowej, koszty uwzględniane w obliczeniu oblicza się na podstawie proporcjonalnego udziału przypisywanego do operacji zaciągania pożyczek i operacji zarządzania długiem w danym roku kalendarzowym.
3. Stałe koszty administracyjne oblicza się dla każdej wypłaty otrzymanej na podstawie każdej umowy pożyczki proporcjonalnie do udziału wypłaty w łącznej kwocie wypłat na koniec roku kalendarzowego.

*Artykuł 13***Koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF**

1. Koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF obejmują wszelkie koszty poniesione przez Komisję w związku z budowaniem zdolności do prowadzenia operacji zaciągania pożyczek, zarządzania długiem i zarządzania płatnościami w ramach NGEU. Obejmują one koszty związane z założeniem rachunków na potrzeby NGUE, utworzeniem platformy aukcyjnej, narzędziem do zarządzania inwestorami, inne koszty dotyczące technologii informacyjnych oraz koszty badań rynku i wynagrodzenia za konsultacje.
2. Państwa członkowskie, które podpisują umowy pożyczki w ramach RRF, ponoszą 48 % całkowitych kosztów utworzenia.
3. W latach 2021, 2022 i 2023 państwa członkowskie pokrywają koszty utworzenia, o których mowa w ust. 1, proporcjonalnie według stosunku kwoty pożyczki na podstawie podpisanej umowy pożyczki w ramach RRF do łącznej kwoty pożyczek na podstawie wszystkich podpisanych umów pożyczki w ramach RRF, jak określono w pkt 3.2. lit. a) i b) załącznika.
4. Do 30 czerwca 2024 r. wszelkie koszty utworzenia nieprzypisane do państw członkowskich, które podpisały umowy pożyczki w ramach RRF, przypisuje się proporcjonalnie według stosunku kwoty pożyczek zaciągniętych na podstawie każdej umowy pożyczki w ramach RRF do łącznych kwot pożyczek na podstawie wszystkich podpisanych umów pożyczki w ramach RRF do 31 grudnia 2023 r., jak określono w pkt 3.2. lit. c) załącznika.
5. Żadne dodatkowe koszty utworzenia w odniesieniu do operacji zaciągania pożyczek nie występują po zakończeniu 2023 r. ani nie są alokowane do programów CAM, chyba że są one objęte zakresem art. 5 ust. 1 decyzji (UE, Euratom) 2020/2053.

ROZDZIAŁ 4

FAKTUROWANIE

*Artykuł 14***Nota potwierdzająca**

1. W odniesieniu do każdej wypłaty sporządza się notę potwierdzającą, w której określa się warunki wniosku Komisji o zwrot kosztów.
2. W nocie potwierdzającej określa się warunki płatności kosztów finansowania i spłaty kapitału z budżetu Unii na podstawie art. 5 ust. 1 akapit pierwszy decyzji (UE, Euratom) 2020/2053 w przypadku bezzwrotnego wsparcia oraz przez beneficjentów umów pożyczki.
3. Nota potwierdzająca zawiera następujące elementy:
  - a) kwotę wypłaty;
  - b) termin zapadalności;
  - c) harmonogram spłat;
  - d) przypisanie wypłaty do przedziału czasowego;
  - e) okres odsetkowy oraz wskazany termin płatności.
4. Nota potwierdzająca w przypadku pożyczki zawiera również dodatkowe elementy wskazane w umowie pożyczki.

*Artykuł 15***Fakturowanie kosztów finansowania**

1. Koszt finansowania oblicza się w odniesieniu do każdej wypłaty na koniec okresu odsetkowego określonego w nocie potwierdzającej.

2. Faktury wystawia się na koniec okresu odsetkowego określonego w nocie potwierdzającej. W odniesieniu do wypłat stanowiących zewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel, o których mowa w art. 3 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2020/2094, oraz wypłat w ramach instrumentu MFA+, w przypadku gdy Ukraina wystąpi z wnioskiem o subsydiowanie powiązanych kosztów, faktury można grupować według kwartału danego roku.

Artykuł 16

Fakturowanie kosztu zarządzania płynnością

Faktury z tytułu kosztu zarządzania płynnością wystawia się na początku każdego roku kalendarzowego w odniesieniu do kosztu poniesionego w poprzednim roku kalendarzowym.

Artykuł 17

Fakturowanie kosztu obsługi ogólnych kosztów administracyjnych

Na początku każdego roku kalendarzowego beneficjentom pożyczek wystawia się faktury z tytułu kosztu obsługi ogólnych kosztów administracyjnych poniesionych w poprzednim roku kalendarzowym, z uwzględnieniem łącznych kosztów alokowanych na podstawie art. 11.

Płatności dokonywane przez beneficjentów z tytułu kosztów obsługi stanowią wewnętrzne dochody przeznaczone na określony cel w rozumieniu art. 21 ust. 3 lit. a) rozporządzenia finansowego.

Artykuł 18

Uchylenie

Decyzja wykonawcza (UE) 2021/1095 traci moc.

Odniesienia do uchylonej decyzji interpretuje się jako odniesienia do niniejszej decyzji.

Artykuł 19

Wejście w życie

Niniejsza decyzja wchodzi w życie następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Sporządzono w Brukseli dnia 19 grudnia 2022 r.

W imieniu Komisji
Przewodnicząca
Ursula VON DER LEYEN

ZAŁĄCZNIK

1. **Obliczanie kosztu finansowania (CoF)**

Koszt finansowania oblicza się przy zastosowaniu następujących kroków:

Krok 1: Obliczanie dziennych kosztów całkowitych poszczególnych instrumentów finansowania w przedziale czasowym lub w przedziale zarządzania płynnością

Dzienne skumulowane koszty odsetek oblicza się w następujący sposób:

$$ACC_{dzienne} = (nominalna : 100) * kupon * (1 : dni na rok)$$

W przypadku każdego instrumentu finansowania agio/disagio rozkłada się liniowo na cały okres trwania danego instrumentu:

$$agio/disagio_{dzienne} = (100 - cena emisyjna) : (data zapadalności - data emisji)$$

gdzie „cena emisyjna” = cena całkowita (zawierająca opłaty bankowe)

W odniesieniu do każdego instrumentu finansowania dzienne koszty całkowite oblicza się w następujący sposób:

$$CoF_{dzienne} \text{ przypadające na instrument} = ACC_{dzienne} + agio/disagio_{dzienne}$$

Krok 2: Obliczanie zagregowanych dziennych kosztów całkowitych finansowania

Dla każdego przedziału czasowego (TC1–TC11) dzienne koszty całkowite w odniesieniu do danego przedziału (przed wyrównaniem), o którym mowa w art. 5, stanowią sumę wszystkich dziennych kosztów całkowitych poszczególnych instrumentów finansowania przypisanych do danego przedziału czasowego:

$$CoF_{dzienneTC(x)} \text{ przed wyrównaniem} = \sum CoF_{dzienne} \text{ przypadające na instrument przypisany do danego TC(x)}$$

W przypadku przedziału zarządzania płynnością koszt finansowania oblicza się w następujący sposób:

$$CoF_{dzienneLMC} \text{ przed wyrównaniem} = \sum CoF_{dzienne} \text{ przypadające na instrument przypisany do danego LMC}$$

Krok 3: Obliczanie sald płynności w przedziałach czasowych

Poziom zasobów płynności oblicza się w ujęciu dziennym w następujący sposób:

$$Płynność_{TC(x)} = \text{wpływy [wpływy z emisji + odsetki}_{pożyczki/dotacje} + \text{splaty}_{pożyczki/dotacje}] - \text{wyływy [wyłaty + kupony}_{dług} \text{ pozostały do splaty + wykup długu]}$$

Krok 4: Obliczanie kosztów finansowania w odniesieniu do instrumentu finansowania z nadwyżką płynności

Krok ten pozwala określić tę część CoF w przedziałach czasowych z nadwyżką płynności, którą można przypisać do zasobów płynności utrzymywanych w tym przedziale.

Koszty finansowania związane instrumentami finansowania oblicza się w następujący sposób:

$$CoF_{Nadwyżka \text{ płynnościTC(nadwyżka)}} = CoF_{dzienneTC(nadwyżka)} \text{ przed wyrównaniem} * \text{płynność}_{TC(nadwyżka)} : TC(nadwyżka)$$

$$CoF_{dzienneTC(nadwyżka)} \text{ po wyrównaniu} = CoF_{dzienneTC(nadwyżka)} \text{ przed wyrównaniem} - CoF_{Nadwyżka \text{ płynnościTC(nadwyżka)}}$$

Krok 5: Obliczanie kosztu przedziału zarządzania płynnością w przypadku przypisania do niego kosztu finansowania z przedziału czasowego z nadwyżką płynności

W przypadku gdy przedział zarządzania płynnością otrzymuje nadwyżkę z przedziału czasowego, koszt przedziału zarządzania płynnością oblicza się w następujący sposób:

$$CoF_{dzienneLMC} \text{ po wyrównaniu} = CoF_{dzienneLMC} \text{ przed wyrównaniem} + \sum CoF_{Nadwyżka \text{ płynnościTC(nadwyżka)}}$$

Krok 6: Obliczanie kosztu finansowania w przypadku przedziału czasowego z deficytem płynności

Ewentualny deficyt płynności w danym przedziale czasowym wyrównuje się przez przeniesienie płynności z przedziału zarządzania płynnością po dziennych kosztach finansowania w tym przedziale (krok 5).

W przypadku przedziałów czasowych z dodatnim saldem płynności koszt finansowania po wyrównaniu wynika już z kroku 4 powyżej.

$$CoF_{Przeniesienie \text{ płynności z LMC}} = CoF_{dzienneLMC} \text{ po wyrównaniu} * \text{Kwota przeniesienia} : LMC$$

$$CoF_{dzienneTC(deficyt)} \text{ po wyrównaniu} = CoF_{dzienneTC(deficyt)} \text{ przed wyrównaniem} + CoF_{Przeniesienie \text{ płynności z LMC}}$$

Chociaż koszt finansowania może różnić się między sześciomiesięcznymi przedziałami czasowymi z powodu różnic w warunkach finansowania pozostających poza kontrolą Komisji, Komisja zarządza operacjami zaciągania pożyczek i zarządzania długiem w taki sposób, aby w możliwie największym stopniu w każdym przedziale czasowym zapewnić podobne profile zapadalności.

Krok 7: Obliczanie dziennego kosztu finansowania wypłaty

Dzienny koszt finansowania wypłaty jest równy kwocie wypłaty pomnożonej przez względny udział wypłaty w stosunku do przedziału czasowego, do którego jest ona przypisana.

$$\text{CoF wypłaty w TC}(x) =$$

$$\text{CoF}_{\text{dziennieTC}(x)} \text{ po wyrównaniu} * \text{kwota wypłaty pozostała do spłaty} : \sum \text{wypłat pozostałych do spłaty w TC}(x)$$

2. Obliczanie kosztu zarządzania płynnością

Koszty zarządzania płynnością przypadające na każdą wypłatę oblicza się jako sumę dziennych kosztów zasobów płynności w przedziale zarządzania płynnością po wyrównaniu sald płynności przedziałów czasowych w okresie obliczeniowym. Wszelkie zwroty (lub koszty w przypadku stóp ujemnych) odlicza się w następujący sposób:

$$\text{LIQM}_{\text{kwartał}} = \sum \text{CoF}_{\text{dziennieLMC}} \text{ po wyrównaniu w kwartale} - \text{RoI zasobów płynności}_{\text{kwartał}}$$

LIQM przypisuje się do każdej wypłaty w następujący sposób:

$$\text{LIQM wypłaty} =$$

$$\text{LIQM}_{\text{kwartał}} *$$

$$\sum \text{wypłata pozostała do spłaty}_{\text{koniec kwartału}} : \sum \text{wypłat pozostałych do spłaty}_{\text{koniec kwartału}}$$

3. Obliczanie kosztu obsługi ogólnych kosztów administracyjnych

3.1. Obliczanie stałych kosztów administracyjnych

Stale koszty administracyjne oblicza się w następujący sposób:

$$\text{roczne stałe koszty administracyjne}_{\text{łącznie}} = \sum \text{pozycji stałych kosztów administracyjnych za rok kalendarzowy}$$

Stale koszty administracyjne przypisuje się w następujący sposób:

$$\text{roczne stałe koszty administracyjne}_{\text{na beneficjenta}} = \text{roczne stałe koszty administracyjne}_{\text{łącznie}} *$$

$$\sum \text{wypłata pozostała do spłaty wobec beneficjenta}_{\text{koniec roku}} : \sum \text{wypłat pozostałych do spłaty}_{\text{koniec roku}}$$

3.2. Obliczanie i przypisywanie kosztów utworzenia

Przypadające na beneficjenta koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF oblicza się poprzez zastosowanie dwóch następujących kroków:

a) Koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF oblicza się w następujący sposób:

$$\text{koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF} = 48 \% * \sum \text{pozycji kosztów utworzenia}$$

b) Za lata 2021, 2022 i 2023 koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF są przypisywane do każdego państwa członkowskiego, które podpisało umowę pożyczki w ramach RRF, w następujący sposób:

$$\text{koszty utworzenia}_{\text{przypadające na udzieloną pożyczkę w ramach RRF}} = \text{koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF} *$$

$$\text{kwota pożyczki zaciągniętej na państwo członkowskie}_{\text{koniec roku}} (:) \text{ łączna maksymalna kwota pożyczek w ramach RRF}$$

c) Począwszy od 1 stycznia 2024 r. wszelkie nieprzypisane koszty utworzenia oblicza się w następujący sposób:

$$\text{nieprzypisane koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF} = \text{koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF} - \sum \text{pozycji kosztów utworzenia przypisanych do pożyczek w ramach RRF w latach 2021, 2022 i 2023}$$

Są one przypisywane jako dodatkowe koszty utworzenia do wypłat na rzecz państw członkowskich na podstawie umowy pożyczki w ramach RRF w następujący sposób:

dotatkowe koszty utworzenia przypadające na beneficjenta = nieprzypisane koszty utworzenia w odniesieniu do pożyczek w ramach RRF koniec 2023 r.*

Σ kwot pożyczki zaciągniętej na beneficjenta koniec 2023 r. : całkowita kwota pożyczek zaciągniętych na podstawie umów pożyczki w ramach RRF koniec 2023 r.

3.3. Obliczanie kosztu obsługi (CoS) przypadającego na beneficjenta

$CoS_{\text{roczne}} = \Sigma$ pozycji stałych kosztów administracyjnych + Σ pozycji administracyjnych kosztów utworzenia

4. Wykaz/objaśnienie skrótów

ACC _{dzienne}	skumulowane koszty odsetkowe w podziale na dni
(ACC) _{dzienne}	dzienne skumulowane koszty odsetek w przypadku poszczególnych instrumentów finansowania
agio/disagio _{dzienne}	agio lub disagio w podziale na dni
Beneficjent	państwo członkowskie lub państwo trzecie będące stroną umowy pożyczki w ramach programu CAM lub budżet Unii w przypadku bezzwrotnego wsparcia na podstawie art. 5 ust. 1 decyzji (UE, Euratom) 2020/2053
CoF związane z pojedynczym wnioskiem w TC(x)	koszty finansowania związane z danym wnioskiem w przedziale czasowym X
CoF _{dzienne} przypadające na instrument	dzienne koszty finansowania przypadające na dany instrument finansowania
CoF _{dzienne} LMC po wyrównaniu	dzienne koszty finansowania LMC po wyrównaniu
CoF _{dzienne} LMC przed wyrównaniem	dzienne koszty finansowania LMC przed wyrównaniem
CoF _{dzienne} TC(deficyt) po wyrównaniu	dzienne koszty finansowania po wyrównaniu dla przedziałów z początkowym deficytem płynności
CoF _{dzienne} TC(nadwyżka) po wyrównaniu	dzienne koszty finansowania po wyrównaniu dla przedziałów z początkową nadwyżką płynności
CoF _{dzienne} TC(x) przed wyrównaniem	dzienne koszty finansowania przed wyrównaniem przedziału X
CoF _{Nadwyżka} płynnościTC(nadwyżka)	dzienne koszty finansowania związane z nadwyżką płynności w danym przedziale czasowym
CoF _{Przeniesienie} płynności z LMC	dzienne koszty finansowania związane z płynnością, która jest przenoszona do LMC
CoS _{Roczne}	suma kosztów administracyjnych obsługi w danym roku kalendarzowym
Kupon	odsetki od obligacji płacone przez emitenta
Płynność _{TC(x)}	kwota płynności w przedziale czasowym X. Nadwyżkę lub deficyt określa się zgodnie z krokiem 3.
LMC Koszty _{kwartał}	koszty zarządzania płynnością w ciągu kwartału
Nominalna	kwota nominalna
RoI zasobów płynności _{kwartał}	zwrot z inwestycji zasobów płynności w ciągu kwartału
TC(x)	łącznie suma wniosków i płynności przedziału czasowego X